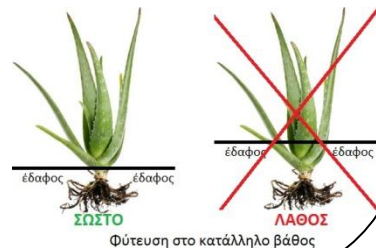

Βασικές Συμβουλές για τον Πρώτο καιρό της Καλλιέργειας

- ΔΕΝ φυτεύουμε τα φυτά μέσα σε λάκκους, όπως κάνουμε ενδεχομένως με άλλες καλλιέργειες. Φυτεύουμε, είτε σε επίπεδο έδαφος είτε στην κορφή μικρών αναχωμάτων. Με αυτόν τον τρόπο μειώνουμε την υγρασία που θα έχει το φυτό κατά τους βροχερούς χειμερινούς μήνες.
- Με την μεταφύτευση των φυτών Αλόης, είναι φυσιολογικό και απολύτως αναμενόμενο, να υποστούν ένα ΣΟΚ. Επομένως λίγες ημέρες μετά την φύτευση περιμένουμε να δούμε τα φυτά να παίρνουν ένα καφετί ή κιτρινωπό χρώμα, να αδυνατίζουν και ίσως να ξεραίνονται και οι άκρες των φύλλων τους. Αυτές είναι φυσιολογικές αντιδράσεις. Αυτή η περίοδος διαρκεί από 20 ημέρες μέχρι και 1μιση μήνα και μετά τα φυτά θα ανακάμψουν και θα αρχίσουν να αναπτύσσονται ξανά. Αυτό που κάνουμε εμείς για να μειώσουμε αυτό το ΣΟΚ μεταφύτευσης είναι να ποτίζουμε τα φυτά μας κάθε 2 ή 3 ημέρες. Μετά, και αφού δούμε ότι τα φυτά μας ανακάμπτουν αραιώνουμε τα ποτίσματα σε πιο φυσιολογικά επίπεδα.
- Φυτεύουμε τα φυτά στο κατάλληλο βάθος όπως φαίνεται στην φωτογραφία. Δεν χρειάζεται να φυτέψουμε βαθιά το φυτό διότι τα φύλλα που βρίσκονται μέσα στο χώμα σταδιακά θα σαπίσουν.

Χρήσιμες Συμβουλές Ποτίσματος Αλόη Βέρα

- Ξεκινάτε να ποτίζετε την **άνοιξη**, όταν οι θερμοκρασίες αρχίσουν να ανεβαίνουν.
- Σταματάτε το πότισμα όταν πλησιάζει το **φθινόπωρο** και ο καιρός γίνεται πιο κρύος και υγρός.
- Την άνοιξη, όταν ξεκινούν να αναπτύσσονται, χρειάζονται περισσότερο νερό.
- Το **χειμώνα** αφήνουμε τα φυτά σχεδόν **εντελώς στεγνά**. Με τον τρόπο αυτό μπορούν να αντέξουν και τις πολύ χαμηλές θερμοκρασίες του χειμώνα, ακόμη και κάτω από το 0.
- Ποτέ μην τοποθετείτε **πιατάκι κάτω από τις γλάστρες των φυτών**, γιατί διατρέχετε τον κίνδυνο να σας σαπίσει το φυτό.
- **Ποτέ μην ποτίζετε τις αλόες μέρα μεσημέρι** και εάν τους χτυπάει απευθείας ήλιος. Προτιμάτε νωρίς το πρωί ή το απόγευμα.
- Όταν ποτίζετε, φροντίστε **το χώμα να διαποτιστεί πλήρως με νερό**. Μην ποτίζετε, δηλαδή, τη γλάστρα ή το χώμα του χωραφιού επιφανειακά. Διαφορετικά οι ρίζες δεν

αναπτύσσονται φυσιολογικά και μπορεί να κατευθύνονται στην επιφάνεια και όχι σε βάθος, όπως θα έπρεπε. Αυτό επιτυγχάνεται άριστα με το πότισμα με σταγόνες.

- Τις βροχερές ημέρες του χειμώνα, πρέπει να προστατεύουμε τα φυτά μας από την πολύ βροχή. Όταν είναι φυτεμένα σε γλάστρες, φροντίζουμε το χώμα στις γλάστρες να στραγγίζει καλά, να έχει χαλίκι στον πάτο, να έχει αρκετές τρύπες στο κάτω μέρος της γλάστρας (προσοχή: κάποιες έχουν μόνο στο πλάι). Επίσης μπορούμε να μεταφέρουμε τις γλάστρες σε μέρος όπου δεν θα βρέχονται ή μπορούμε να τις σκεπάσουμε με κάποιο υλικό. Όταν τα φυτά είναι φυτεμένα στο χωράφι είναι κάπως πιο εύκολα διότι το χώμα στραγγίζει καλύτερα και έχουμε λιγότερα προβλήματα. Αυτό που πρέπει να προσέξουμε πάρα πολύ είναι να μην είναι φυτεμένες σε βαθούλωμα διότι θα μαζεύεται το νερό σαν μικρή λιμνούλα. Πολλοί φυτεύουν για αυτόν ακριβώς τον λόγο σε αναχώματα.
- Ο καλύτερος κανόνας: **εάν δεν είστε σίγουροι για το αν χρειάζεται το φυτό πότισμα, μην το ποτίσετε**. Πριν ποτίσουμε βεβαιωνόμαστε ότι το χώμα έχει στεγνώσει πριν από το προηγούμενο πότισμα. Βάλτε το δάχτυλο σας μερικά εκατοστά στο χώμα και θα μπορείτε να καταλάβετε εάν είναι στεγνό ή υγρό. Αν υπάρχει υγρασία τότε δεν χρειάζεται πότισμα
- Το λανθασμένο πότισμα (δηλαδή πολύ συχνό πότισμα) είναι το συχνότερο σημείο σφαλμάτων στην καλλιέργεια των Αλόης. Πολλές φορές κάποιες γενικές οδηγίες που δίνονται, π.χ. μία φορά την εβδομάδα ή κάθε 10 μέρες, στην πραγματικότητα είναι ενδεικτικές και όχι απόλυτες. Ένας πιο σωστός κανόνας είναι: μετά το πότισμα, αφήνουμε το χώμα να στεγνώσει. Συχνά η αναφορά στο 1 εβδομάδα ή κάθε 10 μέρες γίνεται διότι ο χρόνος βάσει του παραπάνω κανόνα συμπίπτει με αυτό, δηλαδή, περίπου 1 εβδομάδα ή 10 μέρες, ανάλογα με κάποιους παράγοντες που επηρεάζουν αυτή τη χρονική διάρκεια. Οι παράγοντες αυτοί παρουσιάζονται συνοπτικά παρακάτω και μπορούν να επιμηκύνουν ή να μικρύνουν το διάστημα ανάμεσα στο πότισμα:
  - το αν το φυτό βρίσκεται σε **ανάπτυξη** (όταν βρίσκεται το φυτό σε ανάπτυξη χρειάζεται περισσότερο νερό)
  - την **εποχή του χρόνου** (το κατακαλόκαιρο μπορούμε να ποτίσουμε έως και 2 φορές την εβδομάδα)
  - τις **ειδικές κλιματικές συνθήκες μίας περιοχής** (περισσότερη ή λιγότερη υγρασία στην ατμόσφαιρα ή ορεινές περιοχές όπου οι θερμοκρασίες μπορεί να είναι συνολικά χαμηλότερες),
  - τη **σύσταση του χώματος** (πολύ στραγγιστερό χώμα ή χώμα που συγκρατεί περισσότερο νερό),

- το **μέγεθος της γλάστρας** στην οποία βρίσκεται η αλόη (στη μικρή γλάστρα ή σε πήλινη γλάστρα το χώμα στεγνώνει γρηγορότερα απ' ότι σε μεγάλη γλάστρα ή σε πλαστική γλάστρα),
  - η **θέση στην οποία βρίσκεται η αλόη** (σε θέση με περισσότερη ώρα ηλιοφάνειας οι απαιτήσεις σε νερό είναι μεγαλύτερες γιατί υπάρχει γρηγορότερη εξάτμιση νερού),
  - η **ηλικία ή το μέγεθος της αλόης**. Όσο περισσότερο μεγαλώνει μία αλόη έχει τη δυνατότητα να συγκρατεί περισσότερο νερό στο σώμα του με αποτέλεσμα το πότισμα να μην είναι αναλογικά το ίδιο με εκείνο που χρειαζόταν όταν το φυτό ήταν πολύ μικρό. Η ευαισθησία αυτή, βέβαια, οφείλεται και στο ότι η μεγαλύτερη αλόη βρίσκεται σε μεγαλύτερη γλάστρα με περισσότερο χώμα το οποίο, συγκρατεί περισσότερο νερό για περισσότερες ημέρες...
- Έτσι, όταν σκέφτεται κανείς το πότισμα θα πρέπει να ακολουθεί μία τέτοια λογική, ώστε τελικώς, ούτε να στερήσει από την αλόη την απαραίτητη υγρασία που χρειάζεται για να αναπτυχθεί αλλά ούτε να την ποτίσει υπερβολικά. Συχνά, με τον καιρό και την εμπειρία αποκτά κανείς την ικανότητα να παίρνει αυτές τις αποφάσεις ευκολότερα, και ο κύριος κανόνας για την ανάπτυξη αυτής της ικανότητας είναι αυτός που αναφέρθηκε και παραπάνω, δηλαδή, εάν κανείς δεν είναι σίγουρος ότι πρέπει να ποτίσει, καλύτερα να περιμένει μερικές ακόμη μέρες για να ποτίσει.